

Ελλάδα, η αγαπημένη λάμψη της ανθρωπότητας και οι απειλές της Τουρκίας

**Θέμα: www.Μόσχα: αυτό θα συμβεί αν εμπλακούν σε πόλεμο Ελλάδα και Τουρκία
-έκθεση της ρωσικής εφημερίδας VZGLYAD, 9.6.2020-**

Μόλις πολύ πρόσφατα έλαβα την αναλυτική έκθεση, η οποία παράλληλα δημοσιεύτηκε και εις το Διαδίκτυο, «**Μόσχα: αυτό θα συμβεί αν εμπλακούν σε πόλεμο Ελλάδα και Τουρκία**», την οποία διάβασα μετα προσοχής. Δεν έχω ουδεμία αντίρρηση για τους αριθμητικούς, συγκριτικούς και συσχετισμούς των δύο χωρών Ελλάδας και Τουρκίας. Όμως για κάτι τέτοιο δεν χρειάζεται να έχει κανείς επιστημονικές γνώσεις για την εγκυρότητα των αριθμών, αλλά ούτε σχετικές προσβάσεις σε διάφορα κέντρα πληροφοριών, καθότι οι δραστηριότητες των παραγωγών και κατασκευαστών όπλων και η ελεύθερη προώθηση π.χ. πώληση αυτών προς άλλες χώρες δημοσιοποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Δυστυχώς όμως από την όλη Έκθεση απουσιάζει η αναφορά και η σημασία της Ιστορίας. Ο αμερικανός Ιστορικός **Χάουαρτ Ζίν (1922-2010)**, είπε: «Αν δεν γνωρίζουμε Ιστορία, είμαστε κρέας έτοιμο για τους σαρκοφάγους πολιτικούς, για τους διανοούμενους και τους δημοσιογράφους που προμηθεύουν το πιο ακονισμένο μαχαίρι». Ο Ευριπίδης(480-406 π. Χ.) εις το έργο του «Αντιόπη» γράφει: «Όλβιος όστις ιστορίας έσχεν μάθησιν», δηλαδή ευτυχής όποιος διδάχθηκε ιστορία Ο δε Θεόγνις (6^{ος} π. Χ.) είπε: «Ουδέν άρ ην φίλτερον άλλο πατρίς», Δηλαδή, δεν υπάρχει τίποτε πιο αγαπημένο από την Πατρίδα.

Η γνώση των προαναφερθέντων και πολλών άλλων σημαίνει ότι για την άσκηση πολιτικής και την προστασία των εθνικών συμφερόντων μίας χώρας πρέπει να ενστερνιστούμε και τα λόγια του Σωκράτη, ο οποίος είπε: «**Δεν χρειάζεται να λες τι ξέρεις, αλλά να ξέρεις τι λες.**»

Με τα προαναφερθέντα αποφθέγματα επισημαίνω τα κάτωθι:

Ότι εις την αυξανόμενη επιθετικότητα της Τουρκίας κατά της Ελλάδος με αναπόφευκτες συνέπειες, ούτε η Ε.Ε., ούτε η Ρωσία, ούτε οι ΗΠΑ ή το ΝΑΤΟ, αλλά ούτε ο ΟΗΕ θα αναμειχθούν ή θα προσπαθήσουν να αποτρέψουν ή να σταματήσουν την Τουρκία εις το ενδεχόμενο μίας ρήξης αυτής με την Ελλάδα. **Και τούτο διότι το πρόβλημα μεταξύ των δύο χωρών είναι μία «υπόθεση» της Ιστορίας, η οποία δεν επιδέχεται σε καμία περίπτωση την ανάμειξη ή επέμβαση τρίτων.** Διότι ως γνωστόν από την Ιστορία, πολύ μοιραία ήταν και είναι για όλη την ανθρωπότητα, η μόλις μετά το Μεγάλο Σχίσμα(1054) μοιραία Μάχη του Μάντζικερτ (1071), και λίγα χρόνια μετά η καταλήστευση και καταστροφή της Μέσης Ανατολής και περιοχών της Μεσογείου από τους Καθολικούς, με την πρώτη Σταυροφορία (1096-1099) και τις επόμενες μετά 17 Σταυροφορίες. Σε συνέχιση αυτών οι φρικιαστικές Αποικιοκρατίες των Καθολικών και Προτεσταντών με την καταστροφή πολιτισμών και την εμπέδωση της βίας και το απάνθρωπο δουλεμπόριο δεκάδων εκατομμυρίων Αφρικανών, και μετά εν τέλει τώρα εις τα τέλη του 20^{ου} αιώνα και αρχάς του 21^{ου} αιώνα τον Εθνομηδενισμό με το πρόσχημα της δήθεν Παγκοσμιοποίησης, εις την πραγματικότητα την επιβολή και εγκαθίδρυση από αυτούς μίας Οικονομικής Δικτατορίας με την ισοπέδωση των πάντων και την κατάργηση των Εθνών και Πατρίδων.

Εκ των ανωτέρω οι Λαοί της Μέσης Ανατολής και της Μεσογείου, το κέντρο των μεγαλύτερων πολιτισμών εις την Ιστορία της ανθρωπότητας, δεν θα επιτρέψουν την επανάληψη μίας νέας ανάμειξης ή επέμβασης εις την περιοχή τους αυτών των «**Δυνάμεων της καταστροφής**», τώρα και υπο το νέο πρόσχημα να αποτρέψουν δήθεν μία σύγκρουση μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, και έτσι να εδραιώσουν και πάλιν έτι περισσότερο την δυσβάστακτη παρουσία ή την επιρροή τους σε όλη την περιοχή.

Όσο αφορά την Τουρκία, τα κάτωθι: Ποία είναι η Ιστορία που έχει η Τουρκία σε όλη την περιοχή, εκτός από την όλη βαρβαρότητα και βία, που ως Οθωμανική Αυτοκρατορία, επέδειξε σε όλους τους υποταγμένους Λαούς, και τώρα η σχεδιαζόμενη αναβίωση ενός Νέο-Οθωμανισμού με την δήθεν «Γαλάζια Πατρίδα»(!), με τα πρόσφατα και πάλιν δείγματα βίας μόλις προ ολίγου απέναντι της Κύπρου, της Συρίας, τώρα της Λιβύης, λίγο πριν απέναντι των Κούρδων εντός της ανατολικής και νοτιανατολικής Τουρκίας ή εκτός αυτής απέναντι των Κούρδων εντός του Ιράκ και της Συρίας, αλλά και με τις συνεχείς απειλές απέναντι όλων των γειτόνων της;

Σε σύγκριση με τις από τον 4^ο π. Χ. αιώνα έως και σήμερα αξέχαστες αναμνήσεις όλων των Λαών του τότε γνωστού κόσμου, προς τους Έλληνες και τον Μέγα Αλέξανδρο, αλλά και τις σχέσεις αυτών με την Ελλάδα από την 3^η Χιλιετία της προϊστορικής περιόδου, οι οποίες είναι ακόμη και σήμερα ολοζώντανες εις τις μνήμες των ανθρώπων, αυτή την συνεισφορά των Ελλήνων προς την ανθρωπότητα με το μεγαλείο του Ελληνικού πνεύματος και την μοναδική εις την Ιστορία ιδέα του Οικουμενισμού.

Εκ των προαναφερθέντων οι αριθμητικοί συσχετισμοί των δύο χωρών, και η γνωστή σε όλους συντριπτική αριθμητική υπεροχή της Τουρκίας απέναντι της Ελλάδος ανατρέπονται, καθότι το ισχυρό όπλο της Ελλάδος είναι η Ιστορία και η αμιγής εθνική υπόσταση του Ελληνικού Έθνους. Εκ του λόγου αυτού, η Τουρκία δεν θα διακινδυνεύσει να ανοίξει ένα μέτωπο κατά της Ελλάδος, διότι οι ιστορικές συνειδήσεις όλων των Λαών πέριξ της Μεσογείου και προς Ανατολάς, οι πολιτιστικές και οικουμενικές σχέσεις αυτών με την Ελλάδα και τους Έλληνες, θα στραφούν κατά της Τουρκίας. **Η οποία Τουρκία είναι η ιστορική προσωποποίηση της βαρβαρότητας και της βίας που επι εκατονταετηρίδες προκάλεσε εις τους υποτελείς και καταδυναστευόμενους λαούς της. Ο Βίκτωρ Ουγκώ (1802-1885) είπε: «όπου βλέπετε την καταστροφή, τον θάνατο, την ληστεία, τη βία, ξέρετε οι Τούρκοι πέρασαν από εκεί».**

Τουτέστιν πρέπει να ληφθεί υπόψη, ότι η Τουρκία στερείται και ιστορικός, αλλά και εθνολογικός της βαθιάς έννοιας ενός αμιγούς έθνους. Εκ των λόγων αυτών καθίσταται αμφίβολη η ποιότητα, η μαχητικότητα και η αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων της Τουρκίας. Ο Νικολό Μακιαβέλι (1469-1527) είπε: «Στρατοί που δεν βασίζονται σε εθνικά ιδεώδη, δεν εμπνέουν εμπιστοσύνη».

Χαρακτηριστικό είναι ότι η Τουρκία από το 2^ο ήμισυ του 19^{ου} αιώνα απείχε από συρράξεις μεταξύ των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων και εν συνεχεία και από τους δύο(2) Παγκοσμίους Πολέμους εις τους οποίους συμμετείχαν και οι ΗΠΑ. Η αποχή της Τουρκίας, η οποία λανθασμένως ερμηνεύεται ο διπλωματικός τακτικισμός, εις την πραγματικότητα οφείλεται αφενός μεν εις την αναγνώριση των Μεγάλων Δυνάμεων της γεωστρατιγικής θέσης της Τουρκίας εις τον χώρο της Μέσης Ανατολής, του μεγέθους της χώρας, αλλά και του πληθυσμού της, αφετέρου δε εις την επιδεικνυόμενη εύνοια ή αγωνία τους απέναντι της Τουρκίας ώστε να μη κλίνει αυτή υπέρ του ενός ή κατά αντιπάλου των αντιμαχόμενων Μεγάλων Δυνάμεων.

Όμως καθόλη της εν γένει πορείας της και μέχρι σήμερα, η Τουρκία μη κληθείσα ή με την αποχή/αποφυγή της σε τέτοιες συρράξεις, έχανε την μοναδική ευκαιρία να αποδείξει εις το πεδίο των διαφόρων πολεμικών συρράξεων την μαχητικότητα, την αποτελεσματικότητα και το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων της. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ως γνωστόν η Τουρκία αρέσκειται να παίζει κάθε τόσο μόνο τον «νταή» εισβάλλοντας εις τις όμορες αδύναμες χώρες όπως π.χ. Ιράκ, Συρία, Κύπρο, Λιβύη, ή απειλώντας έμμεσα την Ελλάδα από τα Σκόπια, την Αλβανία ή την Βουλγαρία ή άμεσα την ίδια την Ελλάδα με το Αιγαίο και την υφαλοκρηπίδα των νησιών ή την ΑΟΖ. Αψηφώντας έτσι αφενός μεν τις ιστορικά αποδειχθείσες νίκες της Ελλάδος εις το πεδίο των μαχών απέναντι των διαφόρων εισβολέων, αφετέρου δε και την αδιαμφισβήτητη θέση αυτής εις την Παγκόσμια Ιστορία και Πολιτισμό.

Εμείς οι Έλληνες απέναντι εις τις συνεχείς εδώ και δεκαετίες απειλές της Τουρκίας και των προκλητικών ηγετών της δεν είμαστε ούτε αισιόδοξοι, αλλά ούτε απαισιόδοξοι. Είμαστε αποφασισμένοι. Διότι η αγάπη προς την Πατρίδα είναι πράξη ελευθερίας. Ελλάδα, η αγαπημένη λάμψη της ανθρωπότητας.

Αγαπητοί μου Φίλοι, γνωρίζω ότι σας κουράζω με τα γραφόμενά μου. Ξέρετε όμως, και πιστεύω ότι το αισθάνεστε και εσείς, ότι όταν αρχίσω κάτι δεν με σταματάει τίποτε. Διότι αγαπώ την Πατρίδα και την Ιστορία της. Είμαι ένα κομμάτι της που μερικοί δεν αναγνωρίζουν. Όμως με συνηθίζουν ή με ανέχονται, διότι είμαι πατριώτης γεμάτος αυτοπεποίθηση. Η πίστη προς την Πατρίδα και την Ιστορία της, οι στόχοι της, οι δικοί μου στόχοι. Όμως δεν μπορεί κανείς να αγαπά τις Πατρίδες των άλλων, όπως μας δίδαξαν οι σοφοί αρχαίοι πρόγονοί μας, αν δεν αγαπάς την δική σου. Δεν μπορείς να σέβεσαι κανέναν, αν δεν σέβεσαι πρώτα το εαυτόν σου. **Για τον λόγο αυτόν, ο αληθινός Διεθνισμός είναι Πατριωτισμός.**

Με αρέσει η απλότητα της σκέψης και των λόγων, διότι σε αυτά υπάρχει ο πλούτος της γνώσης και της σοφίας. **Εις την ζωή διαπρέπει εκείνος ο οποίος βλέπει και ξεχωρίζει τους άλλους για την ορθότητα της σκέψης και της μεγαλοσύνης τους.**

Σας ευχαριστώ πολύ

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

(www.Γεώργιος.Εμ.Δημητράκης.gr)

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης και Ιστορία και Πολιτιστική Κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια